

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 22. února 2023 –
A GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt B**

(Věc C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: A GmbH & Co. KG

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Hauptzollamt B

Předběžné otázky

1. Vyžaduje číslo 9406 KN⁽¹⁾ nutně to, aby montovaná stavba obklopovala prostor plně ze všech stran?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Vyžaduje číslo 9406 KN, aby montovaná stavba byla dostatečně vysoká na to, aby umožňovala vstup průměrně vysoké osoby, a je k tomu třeba, aby pro takovou osobu existoval alespoň jeden přístupný prostor ve výši postavy, nebo postačuje i možnost, aby byla stavba přístupná pro osoby v příkrčeném postoji?

⁽¹⁾ Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02 s. 382), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1101/2014 ze dne 16. října 2014, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 2014, L 312, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2023 Patrickem Vanhoudtem proti rozsudku
Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2022 ve věci T-490/21, Vanhoudt v. EIB**

(Věc C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Patrick Vanhoudt (zástupci: L. Levi a A. Champetier, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 ve věci T-490/21;
- v důsledku toho vyhověl návrhovým žádáním vzneseným navrhovatelem v prvním stupni, a tudíž
 - zrušil rozhodnutí ze dne 16. prosince 2020 v rozsahu, v němž jím byla zamítnuta kandidatura navrhovatele na pracovní pozici Vedoucí kanceláře viceprezidenta EIB, a rozhodnutí jmenovat na uvedené místo pana L;
 - v případě potřeby zrušit rozhodnutí ze dne 17. května 2021, sdělené navrhovateli dne 18. května 2021, kterým se zamítají jeho návrhy na správní opravné prostředky ze dne 18. prosince 2020 a ze dne 17. března 2021;

- uložil EIB povinnost nahradit nemajetkovou újmu vzniklou navrhovateli, která je *ex aequo et bono* stanovena na 4 000 eur;
- uložil EIB náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil odpůrkyni náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uvádí na podporu kasačního opravného prostředku následující důvody:

1. Porušení pokynů a řízení – Porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění – Omyl při právní kvalifikaci oznámení o volném pracovním místě – Porušení zásady nediskriminace.
2. Porušení zásad právní jistoty, transparentnosti a nediskriminace – Porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne 22. února 2023 – trestní řízení proti C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

(Věc C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Braşov

Účastníci původního trestního řízení

Navrhovatelé: C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Odpůrce: Rumunský stát

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 2 SEU, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a čl. 4 [odst. 3] SEU ve spojení s čl. 325 odst. 1 SFEU, čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů⁽¹⁾ a články 2 a 12 směrnice o ochraně finančních zájmů⁽²⁾ a směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽³⁾, s ohledem na zásadu účinných a odrazujících sankcí v případě závažného podvodu poškozujícího finanční zájmy Evropské unie a při uplatňování rozhodnutí Komise 2006/928/ES⁽⁴⁾, s odkazem na čl. 49 odst. 1 poslední větu Listiny základních práv Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že brání takové právní situaci, o jakou jde ve věci v původním řízení, v níž se odsouzení navrhovatelé prostřednictvím mimořádného opravného prostředku domáhají zrušení pravomocného rozsudku vydaného v trestním řízení, přičemž se dovolávají uplatnění zásady použití mírnějšího ustanovení trestního zákona, jež by se uplatnila během řízení ve věci samé a stanovila by kratší dobu promlčení, která by uplynula dříve, než by věc byla s konečnou platností uzavřena, ale byla odhalena až následně rozhodnutím vnitrostátního ústavního soudu, které prohlásilo za protiústavní zákonné ustanovení týkající se přerušení promlčecí doby trestní odpovědnosti (rozhodnutí z roku 2022) s odvoláním se na nečinnost zákonodárce, který nezasáhl, aby uvedl text zákona do souladu s jiným rozhodnutím téhož ústavního soudu, vydaným o čtyři roky dříve než posledně uvedené rozhodnutí (rozhodnutí z roku 2018) – přičemž v té době již byla judikatura obecných soudů vytvořená za použití prvního rozhodnutí ustálená v tom smyslu, že předmětný text nadále existoval v podobě zamýšlené v prvním rozhodnutí ústavního soudu – s praktickým důsledkem zkrácení promlčecí doby všech trestných činů, pro které nebyl před prvním rozhodnutím ústavního soudu vydán pravomocný odsuzující rozsudek, na polovinu a následného zastavení trestního stíhání obžalovaných v dané věci?